

Oponentní posudek bakalářské práce Natálie Kristýnkové

Natálie Kristýnková si pro svou bakalářskou práci zvolila soubor staveb spojující divadelní školu, divadlo s alternativní scénou a prostory filmových projekcí. Soubor je navržen do prostoru navazujícím na Pařížskou ulici v místě dnešních podzemních garáží. Pro bakalářskou práci byla zvolena část divadelní škola.

Autorka řešeným pětipodlažním objektem doplňuje uliční frontu Pařížské ulice. V parteru je dům ustoupen a propojuje frontu Pařížské ulice s předprostorem hotelu InterContinental. Bohatě prosklený dům a jeho parter má vytvořit vizuální propojení s objektem pro filmové projekce umístěným za budovou školy.

Jednotlivé části souboru jsou propojeny kultivovaným parterem a dvěma podzemními podlažními ve kterých jsou umístěny garáže, kinosály, technické a provozní zázemí.

Pro mne je spornou otázkou, zda je rozumné v této části města zmenšit počet parkovacích stání umístěných v podzemí, které jsou navíc přístupné nově pouze výtahem, a zda v „nejdražší“ ulici v centru Prahy místo toho budovat taneční školu a kinosály. V rámci akademické úlohy je to samozřejmě možné, ale myslím, že jakýkoliv projekt v tomto místě, má-li zde něco nového vůbec být, by měl obsahovat stejný, ale spíše větší počet parkovacích míst, než je tomu doposud, aby umožnil například omezení parkování aut v Pařížské ulici a okolí.

Dispoziční řešení navrhovaných staveb je elegantní a přehledné. Autorka v objektech vytvořila různorodé prostory, vhodně dimenzované pro uvažované náplně. Jako nedostatek bych u řešené budovy viděl neoddělitelnost kavárny od zbytku budovy, ve které se dají očekávat jiné otevírací doby, a podobně. Také bych dispozici vytknul množstvím osobních výtahů, které propojují jednotlivé patra. V projektu jsem nevyčetl předpokládaný počet uživatelů, ale vzhledem k zvažovanému využití myslím, že je tato nákladná část naddimenzována.

Vnější podoba budov je předurčena záměrem maximální transparentnosti objektu ve směru k objektu kinosálů. Celoprosklené fasády jsou ovšem pro zamýšlenou náplň z mého pohledu problematické. To hlavně z důvodu přehřívání objektu nadměrnými solárními zisky a z toho vyplývající nutnosti výkonného chlazení. Slabinou navržených skleněných fasád je i jejich údržba. Mytí exteriéru vnějšího pláště není nijak řešeno a umístění skleněné 4 metry vysoké atiky na střechu to neulehčuje ani případnému mytí z lana. Další potíží je malá mezera mezi vnějším skleněným pláštěm a vnitřní skleněnou fasádou. V tomto prostoru umývat vysoká okna, popřípadě opravovat zde umístěné rolety, je pro mne nepředstavitelné. Použití monolitického betonu na kratších fasádách považuji za vhodné, jak z pohledu kontextu hotelu InterContinental, tak i z důvodů použití tohoto materiálu v interiérech objektu, který je díky transparentnosti dlouhých fasád také vnímán z vnějšího pohledu. Toto hojně použité betonu mi přijde dobré i v situaci, kdy se takto dotýká stavba historického jádra města. Dům tak ukazuje svou soudobost a beton, stejně jako kámen, přirozeně stárne a spojuje se s městem.

Konstrukce navrhovaného objektu je navržena jako železobetonový sloupcový systém doplněný ztužujícími jádry. Konstrukce je logická a přehledná. Nicméně vzdušnost objektu přinesla v některých místech velké rozpory nosných konstrukcí a je otázkou zda a za jakých opatření by takto mohla zůstat i při dalším vývoji projektu.

Technické vybavení objektu je navrhováno a konzultováno se specialisty. V navrženém řešení upoutalo mou pozornost umístění pouze jedné šachty vedení instalací, která prochází vertikálně domem. Nejsm si jist, zda toto řešení vzhledem k nutnosti výkonného chlazení objektu by dokázalo obsáhnout všechna potrubí a kabely, které moderním domem s nuceným větráním vedou. I v případě, že by se to s vypětím všech sil povedlo, jejich případná údržba, doplnění, či výměna by byla skoro nemožná. Totéž by se dalo říci i o světlosti zvažovaných pohledů.

Celkově považuji návrh i jeho konstrukčně technické řešení za zdařilé a jsem si jist, že při další práci na projektu by architektka drobné nedostatky odhalila a vylepšila.

Mé hodnocení této práce je „C“.

V Praze dne 14. 6. 2018

ing.arch. Pavel Táborský

